

vi for første Gang vise, at vi ikke ville votere Pension til Mand, om hvilke det er saa vittærligt, som det er om denne Mand, at de have gjort sig skyldige i et grovt Brud paa Pligtopfyldelse. Naar vi have gjort dette, saa tror jeg, at vi have større Sikkerhed for, at de vordende Mænd i lignende Stillinger ikke ville gjøre sig skyldige i lignende Forseelser. Dette mener jeg vil være en krabat-Bei til at fikke sig imod, at saadanne Forseelser som den, der her er Tale om for Dr. Møllers Bedkommende, fremtidigt ville blive begaaede. Vi kunne efter min Dyfattelse ikke her gaa efter, hvad der i lignende Tilfælde — som dem der her er henvist til i Tabellen til Betænkningen — er blevet vedtaget. Jeg vilde for mit Bedkommende, vil jeg sige, hvis jeg skulde have stemt i noget af disse Tilfælde, have stemt paa lignende Maade som jeg agter at stemme i dette Tilfælde. Denne Liste, som her er givet til Vejledning, kan altsaa ikke være en Grund for mig til at stemme for Udvalgets Indstilling; tværtimod vil det være en Grund for mig til det Modsatte. Den Majoritet, der har taget Beslutningerne i disse Tilfælde, vilde jeg for mit Bedkommende ikke have været iblandt, forsaavidt jeg havde været tilstede under nogen af disse Sagers Afgjærelse; men Saameget veed jeg, at, selv om jeg havde været med, saa skulde det Tilfælde, der foreligger idag, tjene mig til en Spøire til at handle anderledes idag. Det var kun dette Par Ord, jeg vilde sige i Anledning af denne Sag.

Tal: Jeg har ikke for høvt den Forsnøielse at optræde her i Tinget som Forsvarer for Udtalelser af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther); men jeg kan ikke Andet end finde den Maade, hvorpaa hans Udtalelser idag ere blevne opfattede af andre ærede Medlemmer her i Salen, aldeles ubesøiet. Her er ikke Tale om, hverken at man villiger den omhandlede Røges Udfærd, der er heller ikke Tale om, hvorvidt

man skulde lade denne Udfærd være uden nogen Indflydelse paa hans Pension, men der er kun Tale om, med hvilken Grad af Strenghed, og i det Hele taget, hvilken Mand man skal optage den. Jeg kjender ikke Manden, og de foreliggende Omstændigheder, som i dette Dieblit forhandles, ere mig ikke bekjendte fra nogensomhelst anden Side end af, hvad der foreligger for de øvrige Herret her i Salen. Jeg skal altsaa ikke optræde som et mere i Forholdene indviet Bidne end andre Medlemmer, men Et er mig bekjendt, og det er i den Henseende, at jeg finder mig foranlediget til at tage Ordet, og det er, hvor let ophidsende og løse Domme kunne sættes i Circulation og fremkalde en ofte høit overdreven streng Dom selv der, hvor der ganske vist kan være Anledning til Aste og Misforståelse. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der er Røge, og at der navnlig i Røgestanden ikke er saa ganske saa Individet, hvis hele Væsen og Karakter er af den Bestaafenhed, at de paa de Fleste gjøre et ubehageligt og tilbagestødende Indtryk. Der er berømt og høit ansete Mænd, der indtage en fremragende Plads, ja endog have europæisk Navnkundighed, som have et saa ubehageligt Væsen, at, hvis Dommen skulde sælde derefter, maatte det sælde en Dom omtrent som over denne Mand. Jeg har selv været under Kniven af en saadan Røge, han var Militærlege og forsaavidt kan han komme ind under samme strenge Udtalelse som den her omhandlede Embedsmand, og naar det skulde sælde en Dom — ja, jeg kjendte nu Manden godt og stod endog i et meget venstabeligt Forhold til ham, men naar det skulde dømmes efter hans ydre Optræden og efter hans Udfærd, maatte man sælde en skarp Dom over ham. Men det er Noget, der er over disse ydre Tilskyndelser, og det er den indre Mand, hvort en saadan Mand handler; denne Mand var med sit skarpe, med Alvor fremtrædende Væsen en streng samvittighedsfuld Mand, som man ikke kunde Andet end agte høit. Det Mand, som